

dæmningsdiger ligefrem ville komme til at gaa ind under Bestemmelserne i det af mig nævnte Ændringsforslag, som den høitagtede Indenrigsminister havde stillet, og som blev vedtaget ifor-gaars. Dersom dette var Tilfældet, vilde jeg kunne forstaa, at man nu ansaa Ændringsforsla-get under Nr. 15 for overflødig; thi i saa Til-fælde vilde jo netop disse Inddæmningsdiger være at behandle overensstemmende med dette Ændrings-forslag som bestaaende Beskyttelsesdiger, og saa vilde netop den Undtagelse, som Udvalget har foreslaaet i sit Ændringsforslag Nummer 15, det Forbehold, som det har taget med Hensyn til Inddæmnings-diger, nødvendig finde Anvendelse paa disse Di-ger. Altsaa for saa vidt vilde jeg kunne være med til at lade Udvalgets Ændringsforslag falde, men det synes jo, at den ærede Landsthingsmand, for saa vidt jeg ellers har opfattet ham rigtigt og gjengivet hans Betragtning af Forholdet rigtigt, indtil Videre staar ene med denne Betragtning. Udvalget har for sit Bedkommende ikke ment, at Inddæmningsdiger i og for sig kunne betragtes som Beskyttelsesdiger, og den høitærede Indenrigs-minister har jo for sit Bedkommende heller ikke betragtet dem paa denne Maade, idet han i sit Ændringsforslag under Nr. 5 til § 19 har sagt, at med Hensyn til Inddæmningsdiger skulde Lovens Bestemmelser først kunne fordrøes anvendte, naar det indvundne Land bliver skylbsat. Den høitagtede Indenrigsminister har altsaa fastholdt Distinktionen mellem Inddæmningsdiger og Be-skyttelsesdiger og har sagt, at efter en vis given Tids Forløb, naar den indvundne Jord er bleven skylbsat, skulde Lovens Bestem-melser om Beskyttelsesdiger ogsaa finde Anvendelse paa Inddæmningsdiger. Det forekommer da i det Mindste mig, at det Forbehold, som den høitagtede Indenrigsminister har anset det for nødvendigt at tage i det af mig nu saa hyppig citerede Æn-dringsforslag til § 6, der blev godkjendt af Forsamlingen her, taler for og i alt Fald paa ingen Maade kan tale imod Vedtagelsen af et lignende Forbehold med Hensyn til Ind-dæmningsdigerne. Jeg vil dog endnu henvise til Bestemmelser i andre Love, der forekomme mig at kunne anvendes ogsaa paa det foreliggende Tilfælde. I Forordningen af 29de Juli 1846 om Vandregulering er der en Bestemmelse i § 17 om, paa hvilken Maade Udgifterne til de store Arbejder ved Reguleringen af de store Bændløb skulde fordeles paa dem, der have Nytten deraf. I § 18 forekommer der en Regel om, hvorvidt det er Cieren eller Brugeren, der skal udføre Ar-beidet, og i hvilket Forhold Cieren og Brugeren skulde deltage i Udgiften. Den almindelige Regel er jo den, at Cieren udreder Beløbet, og at Bru-geren forrenter det med 4 pCt.; men denne Pa-ragraf i Forordningen af 1846 har dog ikke anset det overflødig at tilføje, at Landvæsenstommis-sionerne, som jo have endelig at paadømme For-

delingen af Udgiften, særlig skulde have deres Op-mærksomhed henvendt paa, om der i kontraktmæs-sige Forhold maatte findes Grund til at fordele Udgiften paa anden Maade. Jeg tror altsaa, at man ogsaa den Gang har erkjendt, at saadanne kontraktmæssige Forhold ikke være nogen absolut Beskyttelse imod, at en ny Lov paa et nyt Lov-givningsomraade kunde tage sig Friheder, der kom til at gaa ud over tidligere privatretlige Forhold. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærk-ninger, idet jeg endnu kun skal udtale, hvad der maaske er en Sjæntagelse, at jeg har optaget Ændringsforslaget for at blive bedre belært end hidtil om Overflødigheden af at fikse i dette Die-blik bestaaende Rettigheder og Forpligtelser mod vilkaarligt at blive antastede af den nye Lov og de Autoriteter, som der gennem-Loven gives Hals og Haand over de nye Forhold.

Indenrigsministeren: Jeg haaber, at det skal lykkes mig at give det ærede Medlem de Oplys-ninger, han forlanger, og at han derefter vil finde, at mit Forslag dog maaske bør foretrækkes saavel for Ud-valgets Forslag som for det af det ærede Medlem i den anden Side af Salen (Drenbøll) stillede Forslag. Men forinden jeg gaar ind paa dette, der aabenbart er Hovedpunktet i det foreliggende Afssnit, maaske det være mig tilladt at sige et Par Ord om de øvrige Forslag, der ere stillede, og jeg skal da først udtale mig om de Forslag, som det ærede Medlem for 5te Kreds (Drenbøll) har stillet under Nr. 1 og 2, og da navnlig om det første af dem. Jeg har for saa vidt ikke Noget at erindre mod dette Forslag, som ogsaa jeg finder, at det kan have sin Nytte at give Ret til en Refus til Landvæsenstommisjonen; men om jeg end ikke i dette Forslag savner en Be-stemmelse om, at det skal ske indenfor en vis Tidssfrist, saa vil jeg dog sige, at jeg savner en anden Bestemmelse, nemlig en Bestemmelse om, hvilke Følger det skal have for den, hvem Sagen gaar imod, at han uden Nødvendighed har frem-tvunget en Landvæsenstommisjons Kjendelse, ligesom jeg ogsaa savner en Bestemmelse om, hvem der overhovedet skal bære Udgiften ved en saadan Kjendelse, naar den viser sig i det Hele ikke at have været nødvendig. Det er jo imidlertid Bemærkninger, som kunne tages til Følge gennem yderligere Ændringsforslag ved 3die Behandling. Hvad det ærede Medlems andet Forslag angaar, da tør jeg ikke benegte, at det ærede Medlem, der jo har en større Erfaring end jeg i den Slags praktiske Forhold, maaske har Ret, og jeg vil for Resten heller ikke reise nogen Indsigelse imod hans Forslag; men jeg vil dog i Anledning af den Maade, hvorpaa han motiverede det, sige, at jeg ikke kan være enig med ham i, at Retskrivervens ifølge Lovforslaget skulde mangle enhver Veiledning, naar Dokumentet fremkommer til Thinglæsning; thi han vil altid kunne se, om det er et Parcel-